

tedes Tilregnelighed, for at de i saa Henseende fornuodne Oplysninger kunne blive erhvervede.

§ 117.

Finder Dommeren under Forundersøgelsens Gang, at den mod en fængslet Person reiste Mistanke ved senere tilveiebragte Oplysninger er saaledes svækket, at der ikke længere er tilstrækkelig Grund til at holde ham fængslet, kan han ved en ny Kjendelse ophæve den tidligere affagte Fængslingskjendelse, hvorefter den Paagjældende sættes paa fri Fod. Antager Dommeren, at der efter de foreliggende Omstændigheder ikke længere er Grund til at befrygte, at den Fængslede vil undvige, kan han sætte ham paa fri Fod, efter Omstændighederne saaledes, at det paalægges ham ikke at forlade Retskræften, førend Sagen er endeligt afgjort.

§ 118.

Alle Retsmøder under Forundersøgelsen ere offentlige, med mindre Dommeren undtagelsesvis paa Grund af Sagens særegne Betskaffenhed, ved en af Grunde ledtaget Kjendelse, bestemmer, at Dorene skulle lukkes. I sidste Tilfælde kan Dommeren tilstede enkelte af den Sigtede opgivne Personer Afgang.

§ 119.

Udviser Nogen under Forhandlingerne en forstyrrende Udfærd og lader Dommerens Advarsel om at forholde sig rolig upaaagtet eller frænker Nogen Rettens Værdighed, kan han herfor ved en Protokollen tilført Kjendelse idømmes Straf af Bøder indtil 50 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 8 Dage.

Er det udviste Forhold af saadan Betskaffenhed, at større Straf anses forskyldt, finder Forfølgning Sted under en særegen Sag.

§ 120.

Over Alt, hvad der foregaaer ved de under Forundersøgelsen stedfindende Retsmøder, føres en Protokol af den af Underdommeren antagne Skriver. I denne Protokol, som autoriseres af vedkommende Landsoverrets Formand, gjøres fornøden Bemærkning om, hvad der fremlægges

i Retten. Af Vidneforklaringer optages det væsentlige Indhold; men ligesom enkelte Udsagn, naar det udtrykkelig forlanges, kunne optegnes ordret, saaledes skal en ordret Gjengivelse af Vidnets Udsagn, saavidt muligt, finde Sted, naar det antages, at Vidnet vil være at edfæste under Forundersøgelsen. Ligeledes skulle, saavidt muligt, den Sigtedes Udsagn gjengives med hans egne Ord. Protokollen bør derhos indeholde fornøden Bemærkning angaaende Sagtagelsen af det, som Loven i visse Tilfælde udtrykkelig paalægges Dommeren, og derhos de af ham tagne Beslutninger.

§ 121.

Naar en Forklaring er tilført, bliver den at oplæse for den Afhorte, og gjøres da Bemærkning, om dens Rigtighed af ham er erkjendt, eller med hvilke Berigtigelser og Tilføjninger han har vedtaget samme.

Paaslaaer en afhørt Person, at hans Forklaring ikke er tilført rigtigt eller med tilstrækkelig Fuldstændighed, kan han forlange selv til Protokollen at diktere, hvad han finder nødvendigt for at berigtige eller fuldstændiggjøre det Tilførte, dog at saadant skeer uden Vidtløstighed. Det bliver at bemærke, hvad der saaledes af den Paagjældende selv er tilført Protokollen.

§ 122.

Ved hvert Mødes Slutning underskrives Protokollen af Dommeren.

§ 123.

Over Undersøgelsesdommerens Handlinger kan af Vedkommende føres Anke for Landsoverretten, dog uden at saadan Anke kan standse en af Dommeren tagen Beslutnings Fuldblydelse, naar dette ei kan skee uden Skade for Undersøgelsen.

For saavidt ikke en deraf afvigende Fremgangsmaade for visse Tilfælde særlig er hjemlet (§ 94), fremsættes saadan Anke i et skriftligt Andragende til Landsoverretten, ledsaget af den til Sagens Oplysning fornøden Udskrift af